

Z Hejnic přes Olivetskou horu na Černou Nisu.

(Pojďte s námi na výlet do zajímavých míst Jizerských hor).

Rád bych se s vámi podělil o zážitky jednoho pěkného červencového putování po horách. Jdeme z Hejnic do Ferdinandova a odtud po modře značené turistické cestě. Stoupáme údolím Malého (Bílého) Štolpichu tzv. Novou poutní cestou. První zastávkou po vytrvalém

Obrázek na Nové poutní cestě

stoupání je vodopád Malého Štolpichu, který lze využít k příjemnému občerstvení těla i ducha. Po nejstrmějším úseku dnešního výletu se ocitáme u výklenku ve skále se svatým obrázkem a letopočtem 1869. Další vytesané místo po obrázku se nachází na skále vpravo od výklenku. *(Pouze*

Vodopád Malého Štolpichu

nejpozornější turista si všimne vedle letopočtu kousku aplitu, který vypadá jako číslo „9“). Sluší se na tomto místě vzpomenout na dávná procesí poutníků jdoucích tehdy pustou a nehostinnou krajinou Jizerských hor. Představuji si jaká asi byla jejich úleva, když došli

horami až sem, odkud byl již nadosah cíl jejich mnohdy strastiplné cesty: Kostel v Hejnicích! Vzdali díky Pánu, někteří jistě už začali upravovat šaty zašpiněné dlouhou poutí a jak jinak, začali si povídat co si na „tý Pouti letos koupěj...“

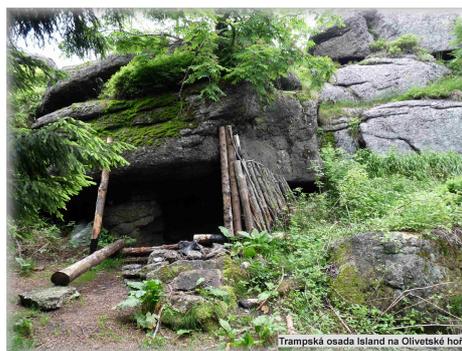
Opouštíme poutníky s přáním, aby ve zdraví došli cíle a stoupáme dál směrem ke křižovatce turistických cest na Bílé kuchyni. Před dosažením tohoto místa využijeme skály vlevo od cesty k pohledu do údolí Štolpichu a k Hejnicím. Na Bílé kuchyni si dopřejeme krátké osvěžení a jde se dál po modré značce na Olivetskou horu. Musíme si dát pozor, protože dnes již nevede značená odbočka k vrcholu hory jako před lety, je nutno včas odbočit ze značené cesty k vrcholovému skalisku. Pokud jste šli správně uvidíte u skály kulánky tvořící jakýsi přístřešek pod převisem skály – jste na ¹Islandu!

Kříž na památku Wabiho Ryvolý

Podrobnosti o osadě Island a trampingu vůbec naleznete v knize autora Pavla Vinkláta „Kronika trampingu v Jizerských horách, 1934-2004“.

Památky na Olivetské hoře, kromě bědného křížku na památku Wabiho Ryvolý z roku 1995, již nenaleznete. Zbyly tam pouze tři jakési výklenky ve skále, kde byly umístěny destičky na památku smrti tří trampů, a jen skutečný znalec nalezne místo křížku a tabulky Karla Kršáka...

Trampská osada Island na Olivetské hoře

Když se dosyta pokocháme výhledem do kraje z vrcholového skaliska, vrátíme se na značenou cestu a dáme se doprava směrem k přehradě na Černé Nise. Na křižovatce, značené cesty vedoucí

¹ Olivetská hora (885 m) je proslulá svým opravdu drsným severským vzhledem a svojí vrcholovou skálou, při níž vznikla slavná trampská osada Island, založená zde roku 1959 známým Kapitánem Kidem.

rovně dolů a doleva odbočujícího průseku, je možno vydat se doprava vyšlapanou cestičkou. Po několika desítkách metrů dojdeme na místo s výhledem do kraje pod horami. Vrátime se zpět na cestu a klesáme až k asfaltové silnici na rozcestí Pod Olivetskou horou.

Protože chceme navštívit pomníček Ivo Červenky dáme se vpravo na Závory. Potom doleva na rozcestí a po cca 150m vidíme vpravo u cesty dřevěný kříž s tabulkou a nápisem: IVO ČERVENKA / 19.6.1955 / 16.7.2000.

Červenkův kříž

Přehrada na Černé Nise

Pokračujeme po silniče až k místu s odbočkou modré značky doleva – na hráz přehrady na Černé Nise.

Po ujití dalších cca 50 - 100m musíme zbystrit pozornost: Jsme v místech, kde se nachází pomníček na památku smrti nejslavnějšího pytláka Jizerských hor – ²⁾Stammela (občanským jménem Augustin Zenkner). Protože

příběh pytláka Stammela je dosti obsažný, doporučuji si jej přečíst v „Knize o Jiz.horách“ autora Miloslava Nevrlého.

Od pomníčku se opět vrátíme na značenou cestu a po chvíli jsme na hrázi přehrady vybudované v letech ³⁾1902-1905. Za hrází se dáme stezkou po levém břehu přehrady, která zvláště v období dešťů bývá pro turistu nevšedním zážitkem. Po chvíli nás vlevo od cesty upoutá dřevěný kříž s malou tabulkou:

U Stammelovy smrti

Pomníček Dagmar Spinové

DAGMAR SPINOVÁ

*30.10.1924 +8.12.1964

Nešťastná nad smrtí manžela a nemocí své matky byla Dagmar Spínová z Liberce.

Odešla z domova v neděli 8.prosince a již se nevrátila. Před smrtí požila velké množství utišujících barbiturátů, přivázala si k pasu tašku s pětkilovým kamenem a vstoupila do ledových vod. Tělo utopené leželo na pokraji ve vodě téměř celý měsíc. (citace z knihy : M.Nevrlý - Kniha o Jizerských horách).

Překonáváme další desítky metrů místního rašelinného podloží až spatříme rovněž vlevo od cesty hrubě opracovaný žulový kámen s tabulkou:

HERBERT JOHNE / 24.6.1930

Chladné vody náhorních plání Jizerských hor nelákají ke koupání, a tak pomníček, který stojí na levém břehu přehrady na Černé Nise, je v horách ojedinělý: hrubě tesaný kámen, s kovovou tabulkou, která stručně oznamuje, že Herbert Johne, student učitelství, narozený 18.8.1912 zemřel 24.června 1930. Studoval třetí ročník libereckého učitelského ústavu a z Chotyně, odkud pocházel, přijel na neděli do Jizerských hor, snad za strýcem, který byl revírníkem na nedaleké Nové louce. Nedbal varování, skočil do vody a plaval až do poloviny velké tmavé nádrže přehradního jezera. Tam ztratil sílu a snad mu i srdce vypovědělo službu. Volal o pomoc. Přítel, který k němu plaval, sám brzy ztratil sílu: vody Černé Nisy jsou i v létě ledové. Herbert Johne se utopil dřív, než mu mohl kdokoli pomoci.

(citace z knihy : M.Nevrlý - Kniha o Jizerských horách)

Pomníček Herberta Johneho

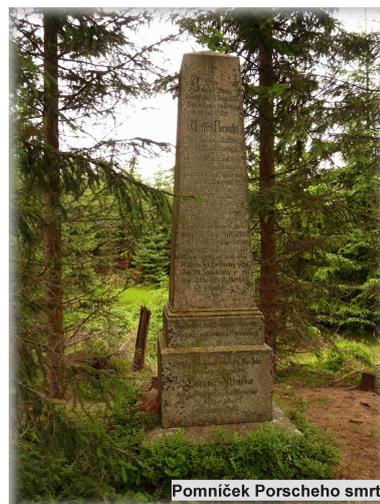
² Tu přezdívku si vysloužil protože zadržával při řeči.

³ Je nejvýše položenou přehradou v Čechách. Byla vybudována v letech 1902 až 1905 a rozloha činí kolem 42 hektarů. Hráz přehradní nádrže je zděná, vysoká 15 m a její délka je asi 340 m. Průměrná hloubka je asi 15 m. Voda se z přehrady odvádí podzemním potrubím podél levého břehu Nisy k elektrárně do dosti vzdáleného Rudolfova. Voda v přehradě je tmavá, dohnědá zbarvená příměsí rašeliny.

To, že se v této oblasti často vyskytuje chráněná zmije obecná nám potvrzuje setkání s červenohnědě zbarveným exemplářem u trouchnivějícího pařezu!

Jsme na konci přehrady – na silnici u přítoku do přehrady – říčky (tady spíše ještě potůčku) Černé Nisy. Láká nás představa vyhledat další z klasických pomníčků – obelisk na památku Porscheho smrti, někde u pramene Černé Nisy. Řečeno – uděláno!

Odbočujeme neznačenou cestou z asfaltky doprava s tím, že se budeme snažit neminout ten správný průsek vedoucí do blízkosti pomníčku. *(To se nám napoprvé nepodařilo a při hledání jsme si užili svoje)!* Zahneme tedy z cesty do průseku a po něm k Černé Nise (v těchto místech je to skutečně pouze potůček). Přeskočíme potůček a nyní doprava, ⁴pomníček Porscheho smrti je cca 12m od vody a 60m od průseku po proudu na levém břehu. Nebudu vás napínat, tentokrát to vyšlo!

Pomníček Porscheho smrti

Máme velikou radost ze všech dnes nalezených pomníčků a značně unaveni se vydáváme průsekem vzhůru přes hřebínek a pak doleva, abychom vyšli na silničku kousek pod Hřebínkem. Po nezbytném občerstvení si to namíříme po zeleně značené Rauscheckově cestě (Riegelweg) do údolí Velkého Štolpichu – směr Hejnice.

Cestou se neopomeneme podívat na Buk dvojčat a Kamennou tlačenkou v korytu Štolpichu. Byl to příjemně prožitý den, shodujeme se, a už se těšíme na nějaký ten další výlet...

"Kamenná tlačenka" v korytu Štolpichu

"Buk dvojčat"

Účastníci výpravy

Text a foto:
Herbert Endler
Hejnice 312

⁴ Pomníček je obelisk cca 2,5m vysoký. V místě pomníčku byl v roce 1874 zavražděn a oloupen statkář Václav Porsche. (zdroj : M.Nevrlý - Kniha o Jizerských horách).